

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 21.

Ottende Session.

11te Møde.

Torsdagen den 11te Decbr.

(Fortf.)

Tscherning (fortsat): Jeg vidste næsten ikke, at der var nogen Grund mere, som den ærede Minister har fremført, undertagen den, at han særdeles ønskede det. Det tvivler jeg ikke paa. Den ærede Minister vilde endnu mere ønske, at vi lagde 200, 400 eller 1000 Rd. til; men derved den Art Ønsker skulde bringe Rigsdagen til at give et eneste Botum i denne Retning — thi her kan Statens Bæ og Bel ikke beroe derpaa — saa vilde vi meget snart komme til at gjøre en finantiel Fallit; dette Ønske troer jeg saaledes ikke kan have nogen Bægt for os. Jeg vilde ønske, at den ærede Minister udenfor denne Sal udtalte et Ønske om Noget, som jeg personlig kunde tjene ham i, saa skulde han see, hvor stor en Velvillie jeg har for den virkelige Velvillighed, der i enhver Retning viser sig at være tilstede hos den ærede Minister; men jeg kan her i dette Dieblik kun bede Thinget om ikke at lade sig friste af det Ønske, som jeg troer, Mange dele, nemlig at vise den ærede Minister, fremfor de fleste Andre, en imødekommende Velvillie for den store Velvillighed, han i det Hele taget har for Rigsdagen og disse Forhandlinger. Lad os ikke fristes af denne personlige Betragtning; men lad os Alle være paa rede Haand til hver for sig i sin Kredts at gjøre den ærede Minister saa mange Tjenester, som det kun staaer i vor Magt, og deriblandt skal ogsaa være den til Enhver især at sige, at den ærede Minister har med stor Opoffelse laant sig til at hjælpe vort forlegne

Stib igennem mange Forlegenheder, og det er Noget, jeg til alle Tider skal erkjende, — men vi skulle heller ikke bringe ham ind paa et Stjær, som jeg er overbevist om, han ikke selv forudseer, og hvor han maaskee ligeledes mere bliver draget ind af sin velvillige Følelse end af en fuldstændig dybtgaaende Undersøgelse af selve Forholdet. Lad os blive staaende ved den nedsatte Post, disse 2400 Rd., som Beskyndelses-Gage, indtil vi komme hen til at omfatte Gagesystemet i det Hele.

Kirke- og Underviisningsministeren: Hvor tilfredsstillende end de sidste Øtringer af den ærede Rigsdagsmand maae kunne have været for min agtede Collega, Justitsministeren, med Hensyn til mulige Ønsker hos ham om for Fremtiden i private Anliggender at søge Bistand hos den ærede Rigsdagsmand, saa tvivler jeg dog ikke paa, at han vil føle sig meget utilfreds med, at et saadant Hensyn er bleven fremdraget her, hvor Spørgsmaalet er om en Foranstaltning, der fra hans Side, som Minister, gjøres i Statens Interesse, da det kun er Sagen selv, som her bør skænktes Opmærksomhed og hvorom der ene og alene bør være Tale. Den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, yttrede, at han vilde gennemgaae de Grunde, der af Justitsministeren ere fremførte for Lovudkastet; men jeg maa tilstaae, at det ikke stod i min Magt at gjenskjende nogen af disse Grunde i den Stikkelse, hvort den ærede Rigsdagsmand fremdrog dem. Det er jo ikke vanskeligt at beseire Andres Grunde, naar man først saaledes forandrer og forvansker dem, at de ikke ligne dem selv. Der blev desuden af den ærede Rigsdagsmand tilføjet en heel Deel fra Sagen selv saa Hjærteliggende, at jeg ikke troer, at der vil være nogen